

ΕΤΟΣ ΙΗ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, 1885.

ΑΡΙΘ. 208

Συγδρ. ἐτησ. ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1.

» " " Ἐξωτερικῷ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ἐν δόφῳ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἐφημερὶς τῶν Παῖδων» ἀγνε προπληρωμῆς.

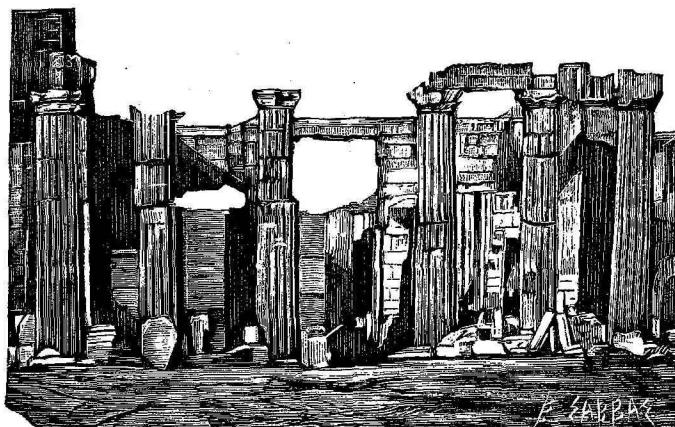
Ο τσοπάνης βασιλειᾶς.

(κατὰ τὸ Γερμανικόν.)

Τσοπανάκι βασιλειᾶ, σὲ κατάφυτο λειμῶνα,
Θρόνο ἔχεις τὸ βουνό, καὶ τὸν ἥλιο ὑψηλά

Χρυσοστόργυγλι,
χορώνα

Γύρφ σου τὰ πρόσθατα,
Κόλακες καὶ
αβλάκι σου,
Τὰ μοσχάργα σου
ἰππόται
Στέκουν ὑπερήφανα.

Τὰ ἐν τῇ Ἀκροπόλει Προπύλαια. (Ιδὲ σελ. 1374)

Ἐχεδναὶ καὶ βδέλλα.

Ἐχιδνά ποτε πρὸς βδέλλαν ἔλεγε μετ' ἀπορίᾳ:

«Πῶς ἐνίστεται τὸ τύχη σπείρει τὰς διαφοράς!

«Σὲ δὲ κόσμος ἔχει φίλην, ἀλλ' ἐμὲ μετὰ δειλίας ἀποφεύγει
[ἰσχυρᾶς,

·Καὶ ζητεῖ, διν δυνηθῆ,

·Καὶ ἐπὶ τῆς ζωῆς μου ἔτι δισκηρός ν' ἀπαλλαχθῆ,

·Σὲ δὲ, δταν τις συλλάβῃ,

·Τὴν πληγῆν σου δὲν φοβεῖται

·Καὶ τὸ αἴμα του τροφήν σου νὰ παρέχῃ προθυμεῖται.

·Καὶ ἐν τούτοις ἔχει τῶν δύο ἡ αὐτή προκύπτει βλάβην.

·Οὐχί δά! τῇ ἀπεκρίθη ἡ τοῦ ὅδατος πολεῖτις,

·εἰλησίεις δὲν κηρύττεις.

·Η πληγή σου φαρμακεύει,
·αφλή μου ἀγαπητὴ,

·ακαὶ ἡ ἀμυχή μου μόνον ὡφελεῖ καὶ θεραπεύει.

·Πῶς νὰ μὴ εὐαρεστῆ;

·Διτί ἐμοῦ δικόσμος βλέπει τὴν προτέραν του ὑγείαν,

··Ενψι όντες στέλλεται εἰς τὸν "Αδην" κατ' εὐθεῖαν

··εκαὶ τὸν μᾶλλον ὄγκη,

··πρὸς μικροῦ ἐν τῇ ζωῇ.

·Διαφέρομεν; καὶ μάτην φίλη μου παραπονεῖσαι.

··Εἰμί ἐγὼ ιατρικὸν

··Καὶ σδ, ἔχιδνά μου, εἶσαι

···εἰδηλητήριον κακόν.

··Διαφέρομεν πολύ!

···Τί δι μῦθος μου δηλοῖ; (Παρνασσός)